

[Hougaard.]

Det er også naturligt, at man planlægger for hele området. Jeg ved godt — jeg er lokalkendt dér — at kommunerne gør et stort stykke arbejde. Ikke mindst i en kommune som Greve-Kildebrønde kommune, hvor der er sket en voldsom udvikling, har man lokalt gennemført planlægning, byplanlægning og alt det dér, men har ikke haft de muligheder, som foreligger, når samarbejde med de omliggende kommuner gennemføres. Man behøver blot at tænke på sådan en ting som kloakerings-spørgsmålet. Det må løses i fællesskab af flere kommuner med de rensningsanlæg, som må laves. Hvis man ikke vil lade snavset løbe ud i Køge Bugt og forurene det dejlige badevand dér, må der laves rensningsanlæg, og skal det ikke blive alt for dyrt, må det gøres i fællesskab af flere kommuner. Derfor er den højtærede ministers forslag — jeg kunne sige: et ord i rette tid, men vil hellere sige, at det er på høje tid, det kommer. Der må gøres noget, og der må gøres noget nu. Derfor skal ministeren have tak for, at lovforslaget er fremsat. Det betyder ikke et indgreb i det kommunale selvstyre; det er tværtimod en håndsrækning til kommunerne. Kommunernes indflydelse i udvalget er sikret, dels ved direkte repræsentation i udvalget, dels ved, at byplannævnet skal afæskes erklæring i visse forhold. Det kan også føjes til, at sognerådsforeningerne i det område, det drejer sig om, er gjort bekendt med planerne og er enige i principperne i dem.

I øvrigt er det tanken, at når planerne er tilvejebragt og skal gennemføres, bliver det kommunalbestyrelserne, der skal administrere denne gennemførelse, og når det er sket, skal udvalget ophæves.

Det er altså — synes jeg — et godt lovforslag, som fortjener at gennemføres — og gennemføres hurtigt. Jeg vil gerne, inden jeg slutter, komme med et lille hjertesuk, der ikke direkte har tilknytning til lovforslaget. Det drejer sig om gennemførelsen af den facadeløse motorvej, som er en nødvendighed. Jeg ved, at den er planlagt så langt, at man faktisk kun venter på indføringen til København. Man klager over, at man ikke kan blive enig med Københavns kommune om, hvordan ind-

føringen skal være. Jeg ønsker og vil gerne henstille, at dette problem hurtigt bliver løst. Denne motorvej må komme snart. Den må aflaste den gamle Køgevej. Jeg har lige fået oplyst, at man i søndags ved Greve Badehotel talte op til 23 000 biler. Det er alt, alt for meget til denne smalle vej. Selv om Roskilde amtsråd og Københavns amtsråd har udvidet vejen betydeligt og gjort den firsporet, kan den slet ikke klare trafikken.

Jeg vil altså på mit partis og egne vegne anbefale ministerens lovforslag til velvillig behandling og hurtig gennemførelse i tinget.

Axel Kristensen: Det foreliggende lovforslag om planlægning af Køge Bugt-området er som det meste af det, der kommer fra denne regering, et forslag til en bemyndigelseslov, der lægger alle afgørelser i ministerens hånd.

Ministeren nedsætter et udvalg til opgavens løsning. Hvad angår sammensætningen, siges nogle almindelige ting om, at kommuner og andre myndigheder gør indstilling om medlemmer til udvalget; men hvor mange det drejer sig om, og i hvilket indbyrdes forhold de skal repræsenteres — ikke et ord derom. Udvalget skal have sagkyndig bistand, som staten betaler. Hvem træffer her bestemmelse om, hvilke sagkyndige? Er det udvalget, er det ministeren, der ansætter? Det får man heller ikke noget at vide om.

Udvalget skal i samråd med kommuner og amtsråd lave dispositionsplaner, men minister og byplannævn skal godkende, og kommunerne skal følge dispositionsplanerne. Hvem bestemmer, hvis udvalg og kommune ikke kan enes om en dispositionsplan? Det siges der heller ikke noget om. Efter min mening er det en temmelig håbløs forvirring.

Ministeren kan efter indstilling af det udvalg, over hvis sammensætning han selv råder, bestemme, at de beføjelser, kommunen har efter byplanloven, skal overtages af udvalget. Indbyggerne i en kommune fratages al medbestemmelsesret. Udvalget skal ikke alene have teknisk bistand til at lave en dispositionsplan, men også have et administrativt apparat gennem de mange år, udviklingen til en by varer, for efter § 4 skal udvalget yde bistand ved administrationen. Boligministeren fastsætter efter sit